

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120253250
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120253250.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte v zložení z predsedníčky senátu - JUDr. Amálie Paulerovej a z členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO:36234176, v zastúpení právne - Advokátska kancelária GOLIAŠOVA GABRIELA s.r.o. so sídlom 1. Mája 173/11 Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanej - C. M., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, U. v zastúpení právne - JUDr. Alena Cvopová, advokátka so sídlom U. XX Q., o zaplatenie 8.354,52 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7Csp/34/2020 -345 zo dňa 12. januára 2022 takto

rozhodol:

N e d o t k n u t ý m z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie :

- vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 2.682,40 eur.
- vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že :

„ zamietá žalobu aj vo zvyšku - o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 2.682,40 eur s úrokom z omeškania 5% ročne z jednotlivých v tejto časti rozsudku uvádzaných dielčích istín.

P r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 41,54%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo, ako súd prvej inštancie (aj ako „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom - vo výroku I. zastavil konanie o zaplatenie 2 682,40 eur, vo výroku II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2 682,40 eur s úrokom s omeškania 5 % ročne a to z jednotlivých konkrétne vyšpecifikovaných dielčích istín do zaplatenia, v mesačných splátkach po 150 eur, splatných vždy ku 15. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, vo výroku III. zamietol vo zvyšnej časti žalobu a vo výroku IV. uložil povinnosť žalovanej nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 18 % ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom rozhodovania bol žalobný nárok uplatnený žalobcom voči žalovanej titulom nezaplateného dlhu na spotrebiteľský úver, žalobca tvrdiac, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.10.2017 poskytol žalovanej sumu 9 800 eur, tento úver nesplácala riadne, preto ho predčasne zosplatnil a domáha sa voči nej jednorázového zaplatenia nesplatennej časti.

3. V priebehu konania žalobca zobral žalobu (podaniami zo dňa 13.8.2021, 15.11.2021) čiastočne čo do sumy 2 682, 40 eur späť, ako uviedol v tejto sume žalovaná mu poskytla plnenie po podaní žaloby

- okresný súd akceptujúc uvádzaný dispozitívny úkon žalobcu, následným postupom potom podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku čo do tejto istiny konanie zastavil.

4. V ďalšom štádiu konania a rozhodovania o zvyšku žaloby, okresný súd vychádzal z dokazovania vyplývajúcich nesporných skutočností - tými boli: a.) uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 27.10.2017 medzi žalobcom (v pozícii veriteľa) a žalovanou (v pozícii dlžníka) o poskytnutí úveru žalobcom vo výške sumy 9.800 eur žalovanej, na účel - v časti aj na úhradu záväzkov uvedených v prílohe čl. 1 zmluvy, b.) obsahové náležitosti zmluvy - ročná úroková sadzba 12 %, RPMN 12,7 %, priemerná hodnota RPMN 8,96 %, odplata 12%, čiastka na splatenie spotrebiteľom - 13 794,48 eur, termín konečnej splatnosti 15.11.2023, c.) splácanie úveru žalovanou dojednané v zmluve vo výške sumy po 191,59 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky - 15.12.2017, d.) poskytnutie úveru žalobcom žalovanej vo výške sumy 9.800 eur, e.) vychádzajúc z obsahu písomnej výzvy zo dňa 29.11.2019 - rozhodnutie žalobcu o predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru z dôvodu, že žalovaná sa omeškala s platením svojich záväzkov.

5. Po vykonanom prieskume okresný súd zmluvné dojednanie v úverovej zmluve - na str. 4, textu nachádzajúceho sa pod nadpisom „vyhodnotil za neurčité, spôsobujúce následnú neplatosť podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka, podľa názoru súdu z posudzovaného zmluvného dojednania nemožno zistiť, za splnenia akých konkrétnych dohodnutých podmienok je veriteľ oprávnený zosplatiť úver a predmetné ustanovenie nemožno považovať za také dojednanie zmluvných strán, ktorým by veriteľ s dlžníkom dohodol možnosť zosplatenia úveru pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto z konštatovaného pohľadu nemal žalobca právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

6. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu úverovej zmluvy okresný súd ďalej zisťoval, či dodržal žalobca kritériá vymedzené podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalovaná sa totiž bránila tým, že ona vôbec nebola v omeškaní s platením splátok. Podľa súdu hoc žalobca formálne dodržal postup podľa uvádzanej hmotnoprávnej úpravy, avšak výzva zo dňa 22.10.2019, v ktorej žalovanú upozornil na možnosť zosplatenia úveru, obsahuje výzvu na zaplatenie dlhu vo výške, ktorá ani zďaleka nezodpovedala realite, preto nemožno ani predčasné zosplatenie dlhu žalobcom akceptovať. V danej súvislosti zdôrazňuje súd aj účel sledovaný podľa § 53 ods. 9 OZ, ním okrem upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nepochybne je aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi, aby svoj omeškaný záväzok zaplatil v dodatočnej lehote a zabránil tak predčasnému zosplateniu svojho záväzku. V súdenom prípade žalobca žalovanú vyzval na splatenie záväzku vo výške, ktorá viac ako 5-násobne presiahla skutočnú výšku jej vtedajšieho záväzku po lehote splatnosti, takýmto spôsobom nesplnil podmienku stanovenú v ust. § 53 ods. 9 OZ a preto nemohol rozhodnúť o predčasnom zosplatení úveru.

7. Žalobca bol nedôsledný podľa názoru okresného súdu aj pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Vychádzal z príjmu žalovanej vo výške 460 eur mesačne (dôchodok) a z tohto príjmu odpočítal náklady na domácnosť 200 eur, tak po odpočítaní výšky splátky 191,59 eur vypočítal, že žalovanej z jej príjmu po splatení nákladov na domácnosť 200 eur a splátky úveru 191,59 eur ostane k dispozícii ešte 68,41 eur. Súdu ale neozrejmil akým spôsobom zistil výdavky žalovanej, pretože údaj o jej výdavkoch nevyplýva z úverovej zmluvy, ani zo žiadneho iného dokumentu. Žalobca pred uzatvorením zmluvy - s výnimkou splátok úverov, ktoré sú uvedené v prílohe č. 1 zmluvy, na refinancovanie ktorých si žalovaná predmetný úver zobrala, nijako nezisťoval, aké výdavky žalovaná platí. Výpočet splátky však uskutočnil tak, že z jej príjmu odpočítal sumu 200 eur ako náklady na domácnosť, t.j. odpočítal z jej príjmu sumu životného minima (§ 2 písm. a / Z.č. 601/2003 Z.z.). Zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. ďalej aj ako „ZoSÚ“, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) v otázke posúdenia schopnosti dlžníka splácať úver striktné požaduje, aby veriteľ získal údaje okrem iného o výdavkoch spotrebiteľa, čo žalobca nedodržel. Absencia údajov o výdavkoch spotrebiteľa tiež spôsobila, že žalobca nebol oprávnený od žalovanej vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Tento zistený nedostatok nemožno ale podľa názoru súdu považovať za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z., pretože žalobca pri výpočte splátky zohľadnil sumu životného minima na plnoletú fyzickú osobu, z uvedeného dôvodu nebolo možné konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (úverovej zmluvy) súd uznal z iného dôvodu, a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ pre absenciu údajov vyžadovaných podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ.

9. Podľa súhrnného záveru súdu, žalobca nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť a za stavu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru /úverovej zmluvy je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť len nesplatené splátky, ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia rozsudku a len do výšky poskytnutého úveru (konkrétny matematický výpočet uvádza okresný súd v bode 10 odôvodnenia rozsudku). Žalobcovi priznané peňažné plnenie povolil súd žalovanej/ na jej žiadosť splácať v splátkach vo výške 150 eur mesačne, túto povolenú výšku splátky hodnotil za primeranú zohľadnením toho, že pravidelným mesačným príjmom žalovanej je dôchodok 511,40 eur mesačne a po zaplatení súdom povolenej splátky 150 eur jej z mesačného príjmu ostane 361,40 eur, čo je o 143,34 eur viac, ako je aktuálna suma životného minima (218,06 eur). Poznamenal tiež, že v prípade splácania dlhu v nižších splátkach - vo výške 95,80 eur mesačne (čo je polovica z dohodnutej splátky 191,50 eur mesačne) by žalobca musel na splatenie svojej pohľadávky čakať neprimerane dlho - čo je v rozpore s účelom súdneho konania.

10. Podľa § 255 ods. 2 CSP posudzoval okresný súd náhradu trov konania účastníkov a úspešnejšiemu žalobcovi (úspech 59 %) voči menej úspešnej žalovanej (úspech 41 %) priznal nárok na náhradu trov v rozsahu jeho čistého úspechu 18 %.

11. Voči rozsudku (čo do jeho výroku II. a do súvisiaceho výroku IV. o náhrade trov konania účastníkov) sa odvolala žalovaná, v uvádzanej odvolaní napadnutej časti sa domáhala zmeny rozsudku, v rámci nej žiadala zamietnutie žaloby a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania, alternatívne požadovala zrušenie rozsudku s vrátením veci na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie.

12. Odvolateľka vytyka nesprávny výpočet určenej sumy istiny, ktorú je podľa rozsudku povinná žalobcovi zaplatiť vo výške 2.682,40 eur. Pri konštatovanom závere súdu (odkaz odvolateľky na bod 9 a 10) o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, jeho neplatného zosplatenia, žalovaná podľa ňou uvádzaným matematickým výpočtom má za to, že pri úhrade sumy 5.747,76 eur do 31.12.2021 (prehľad platieb bol zaslaný s podaním zo dňa 10.1.2022) a nároku žalobcu za uvedené obdobie v sume 5.880,85 eur by mala byť zaviazaná k povinnosti uhradiť žalobcovi iba sumu 132,89 eur, pre prípad ak súd žalobu nezamietne z dôvodov na ktoré poukazovala už vo svojom podaní zo dňa 10.1.2022 a poukazuje zároveň aj v ďalšej časti tohto odvolania.

13. Zotrúva na tom, že žalobca ako veriteľ riadne neposúdil bonitu klienta, čím hrubo porušil ust. § 7 Z.č. 129/2010 Z.z. Nevyjadril sa konkrétne ani na dožiadanie súdu akým spôsobom skúmal jej schopnosť splácať úver a súdu neuviedol ani výpočet ukazovateľov schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 7 ods. 19 Z.č. 129/2010 Z.z. a podklady, ktoré na tento výpočet použil. Iba všeobecne uviedol na výzvu súdu, ako si overuje bonitu klienta, komu neposkytujú úver, aký je zdroj príjmov žiadateľa a všeobecné informácie o uzatváraní úverovej zmluvy, či žiadateľa nie sú v prístupových registroch uvedení ako neplatiči. Poukázal aj na rozsudok OS Prievidza vydaný v konaní pod sp.zn. 12 Csp/17/2020, ktorý ale na tento prípad nie je vhodné aplikovať. Žalobca síce o nej zhromaždil isté množstvo informácií, tieto však dostatočne nevyhodnotil, jeho postup bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy síce neustanovoval povinnosť dodávateľa skúmať aj výdavky žiadateľa, avšak z dikcie „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver „logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Ak by žalobca bral do úvahy pomer príjmu a výdavkov, muselo mu byť zrejmé, že medzi mesačným príjmom a celkovými výdavkami je značný nepomer, na živobytie jej zostáva 51 eur, žalobca uvádza 68,41 eur, nemožno ale tomu rozumieť ako sa k tejto sume dopracoval. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, navyše neúplné nemožno samo osebe považovať za náležité splnenie si povinností vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ veriteľ nepozná alebo nezistil celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť dostatočný záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať úver. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či mu zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru (odkazuje odvolateľka na závery rozsudku KS Prešov 22Co/136/2019). Žalobca podľa odvolateľky opätovne druhý raz porušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z pri zmene znížených splátok a aj tým, že neuzatvoril s ňou

nový splátkový kalendár (nepostupoval podľa zmluvnej podmienky vymedzenej v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 11 - Úverových zmluvných podmienok) preto nie je jasná splatnosť celej pôžičky, celková čiastka splatná spotrebiteľom, výška úrokov z omeškania.

14. Odvolateľka vyjadrila názor, že žaloba bola podaná zbytočne a nedôvodne aj z toho dôvodu, že ona pravidelne spláca úver v znížených mesačných splátkach po 95, 80 eur, čo jej povolil žalobca listom zo dňa 20.11.2018 a tiež oznámil, že po posúdení jej situácie nebude požadovať úhradu sumy v omeškaní jednorázovo, nebude jej účtovať ďalšie zmluvné postihy a podnikať ďalšie vymáhacie kroky. Žalobca jej mal vypracovať po preskúmaní bonity nový splátkový kalendár na zníženú splátku, ktorú spláca v súčasnosti, tak ale neučinil, navyše v Úverových zmluvných podmienkach sa uvádza, že sa súčasne so zmenou splátky mení aj RPMN, takže nie je jasná výška úrokov.

15. Žalobca neplatne predčasne zosplatnil úver, porušil totiž zákonné povinnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 OZ, - odvolateľka ďalej argumentujúca, že žalobca vo výzve zo dňa 29.11.2019 neoznačil presne mesiac za ktorý je ona v omeškaní a tiež je oprávnený využiť žalobca toto právo a žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo v danom prípade nie je možné. I keď žalobca následne oznámil na základe usmernenia súdom, že k zosplatneniu celého dlhu pristúpil kvôli nesplateniu splátky splatnej v mesiaci september 2019, t.j. 15.9.2019 v plnej výške, veriteľ ale toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. do 15.10.2019, v opačnom prípade toto právo zaniká, a žaloba bola podaná dňa 27.2.2020. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v tomto prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.9.2019.

16. Odvolateľka nesúhlasí ani s výškou súdom povolených splátok po 150 eur - jednak z dôvodu, že jej nezostáva suma životného minima a tiež, že žalobca nie je oprávnený od nej vyžadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, ak nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti v ust. § 7 ods. 1 Zo SÚ. Napokon vytýka súdu nesprávne posúdenie aj náhrady trov konania účastníkov, podľa jej názoru žalobca nárok na úroky z omeškania nemá a v spore je úspešnejšou účastníčkou ona a nie žalobca.

17. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo uplatnené v zákonom stanovenej lehote na to oprávnenou stranou sporu/účastníkom, voči rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd vychádzajúc z vymedzeného rozsahu a dôvodov odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania procesným postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. podľa § 388 CSP zmenil - v rámci nej žalobu v označenej časti zamietol. Nedotýkal sa výrokov odvolaním nedotknutých - výrok I., II., rozsudku.

19. V súdenom prípade je nepochybný spotrebiteľský charakter nároku vyplývajúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu založeného medzi žalobcom a žalovanou uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 27. 10.2017. Ďalšou nepochybnou skutočnosťou je, že žalobca v pozícii veriteľa v uvádzanom právnom vzťahu poskytol žalovanej - v pozícii dlžníka spotrebiteľský úver vo výške sumy 9. 800 eur.

20. Odvolací súd upriamuje pozornosť na rozhodujúce skutočnosti, o ktoré oprel žalobca v žalobe uplatňovaný nárok voči žalovanej, teda po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru požaduje jednorázové zaplatenie zostatku dlhu z úverového vzťahu od žalovanej vo výške vyčíslenej ku dňu zosplatnenia. Žalovaná zotrvala aj v odvolaní na svojom tvrdení, že je u nej naďalej zachované právo na splácanie dlhu v splátkach. Poukazovala na závery rozhodnutia okresného súdu - na v nich konštatované nesplnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom. Ako vyplýva aj z dôvodov rozhodnutia okresný súd neuznal z viacerých dôvodov (pre nesplnenie podmienok) právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Odvolací súd dáva za pravdu odvolateľke, že už na základe výsledkov dokazovania prijatý záver - že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou vyžadovanou od neho ako veriteľa podľa ust. § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), t.j. nesplnil dôsledne povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (v procese preverovania bonity klienta/žalovanej nezisťoval jej pasíva, výdaje ňou pravidelne vynaložené)

- dopadá na veriteľa /žalobcu v podobe sankcie vymedzenej v ust. § 11 ods. 2 Z.č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v tom, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie dlhu. V súdenom prípade žalovaná si obhájila svoje právo - podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne preukázala, že nestratila oprávnenie splácania úveru žalobcovi/veriteľovi v splátkach a veriteľ/žalobca nebol oprávnený dlh jednorázovo zosplatiť a od žalovanej uplatnenou žalobou požadovať jednorázové splatenie dlhu spotrebiteľského úveru. Okresný súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby - skutkovými okolnosťami, ktoré viedli veriteľa/žalobcu k podaniu žaloby, po preukázaní trvania práva žalovanej splácať dlh v splátkach, nemal podľa názoru odvolacieho súdu dôvod uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi vo svojej podstate zvyšok neoprávnene zosplateného úverového dlhu. Súhrn týchto skutočností viedol odvolací súd k zmene rozsudku okresného súdu vo výroku II., v rámci nej k zamietnutiu žaloby ako nedôvodnej, v konkrétnej špecifikácii ako sa to uvádza vo výrokovej vete rozsudku odvolacieho súdu.

21. Nemožno ale súhlasiť s odvolateľkou, že v súdenom prípade okresným súdom zistená a konštatovaná nedôslednosť veriteľa (nesplnenie povinnosti vyžadovanej podľa § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z.) spĺňa charakter tzv. hrubého porušenia povinnosti následnou sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aplikáciou ust. § 11 ods. 2 Z.č. 129/2010 Z.z. Ako vyplynulo z dokazovania veriteľ disponoval zistením o príjme žalovanej, informáciou o jej osobných pomeroch, nedôslednosť postupu veriteľa spočívala „v neúplnosti“ a nie v tom, že by nezisťoval pre účely hodnotenia jej bonity nič, teda, že by mal jej poskytovať úver bez poznania akýchkoľvek údajov.

22. Odvolací súd uzatvára, že žalovaná je oprávnená dlh zo spotrebiteľskej zmluvy splácať v splátkach do tej doby kým nesplatí celú sumu - istinu poskytnutého úveru, avšak bez úrokov a bez poplatkov - okresný súd totiž konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) Z.č. 129/2010 Z.z. pre absenciu obsahovej náležitosti zmluvy (pre chýbajúce ustanovenie o dobe trvania zmluvy) vyžadovanej v zmysle kritérií ust. § 9 ods. 2 písm. f) Z.č. 129/2010 Z.z. - voči ktorému záveru okresného súdu žalobca nevzniesol žiadne námietky ani výhrady.

23. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. rozhodoval podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie). Postupoval podľa zásady pomerovania úspechu/neúspechu strán sporu. Žalobca podanou žalobou uplatnil nárok na celkovú sumu 9.175,33 eur (istina + suma úrokov z omeškania), v časti o sumu 2.682, 40 eur zobral žalobca žalobu späť z dôvodu plnenia žalovanou - z procesného hľadiska zodpovedá titulom procesného zavinenia za zastavenie konania o uvádzanú sumu žalovaná - znamená to zároveň jej neúspech v spore v rozsahu 29,23% (čo je úspechom žalobcu) tak úspešnosť žalovanej v spore (vzhľadom na v súhrne zamietnutú časť žaloby) odvolací súd ustálil v rozsahu 70,77% (čo je neúspechom žalobcu). Čistý úspech žalovanej v spore zodpovedá 41,54% (70,77% - 29,23%) a zodpovedajúco uvádzanému čistému úspechu žalovanej jej priznal odvolací súd nárok na náhradu trov celého konania voči žalobcovi. Dodáva tiež, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie

znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.